

ved Statsbanerne, som ere opførte med 250,000 Kr. foruden specielle Foranstaltninger ved enkelte Stationer, Foranstaltninger med Sene paa Statsbanerne, Overdækning af Svinefolde, Anskaffelse af ny Dampkedler til Dampfærgerne, Reserverkedler o. s. v., saa maa det, at saadanne Beløb opføres som Forøgelse af Formue i høj Grad bidrage til ikke at give noget Overblik over det virkelige Resultat af Jærnbanernes Drift. Der er andre Punkter, hvor ogsaa en saadan formel Revision kunde være tjenlig. Saaledes skal jeg anføre, at det dog er lidet hensigtsmæssigt vedblivende at opføre et Budget, der er et saa decideret Udgiftsbudget som Telegrafvæsenet, paa Indtægtsfiden. Der turde vel være Grund til at stille Post- og Telegrafvæsenet fra hinanden; thi Postvæsenet giver endnu et, om end meget beskedent, Overflud, men Telegrafvæsenet giver et uhygeligt Underflud og vil vedblive at give det, saa at der næppe er Grund til vedblivende at opføre det paa Indtægtsfiden. Følgen er kun, at Post- og Telegrafvæsenet, skønt de nominelt opføres der, dog komme over paa Udgiftsfiden, hvilket kun volder Besvær og Vanstielighed. At Indtægten af Færverne opføres som en særlig Indtægtsparagraf, medens der paa Udgiftsbudgettet kommer Udgifter for Færverne, der i Reglen ere en Del større, er ogsaa underligt. Jeg skal endnu, medens jeg taler om det formelle, nævne, at jeg med lidt Overraskelse har set paa § 26 I. vedkommende Indenrigsministeriet opført som Forpagtningsafgift af de faldsterke Jærnbaner 120,000 Kr. foruden den sædvanlige Forrentning af Aktiekapitalen for de lollandfaldsterke Jærnbaner, 226,400 Kroner. Jeg har ikke overset, at det i Anmærkningerne siges, at der eventuelt vil komme en Ændring til § 6, vedrørende den forventede Indtægt af de faldsterke Baner, men det forekommer mig at være lidet heldigt, at man saaledes lader Indtægten gaa ind paa § 6 og altsaa forsøge den samlede Indtægt af Jærnbanerne, medens den tilsvarende Udgift, Forpagtningsafgiften, opføres paa § 26. Det forekommer mig, at det vilde være meget naturligt at føre den til Afdrag paa Indtægten paa § 26, det er muligvis, fordi man endnu ikke har kunnet budgettere denne Indtægt der, at denne Postering er sket, men jeg tror ikke, at den er hensigtsmæssig, i hvert Tilfælde er den næppe rigtig.

Medens jeg omtaler Forholdene under Indenrigsministeriet, kan jeg ikke, da jo de offentlige Haver høre der ind under, tilbageholde en Beklagelse af, at det høje Indenrigsministerium har fundet det for godt at aabne Søndermarken for Vicyklystere. Det

forekommer mig, at dette strider ganske mod vore offentlige Havers Bestemmelse. De ere dog sikkert bestemte for fredelige spadserende, særlig for gamle, svage Folk og Børn, og med dem forliges Cyklisterne overmaade daarlige. Det er ganske vist, at der er forbeholdt en bestemt Plac for Cyklisterne, men den stærker dog de andre Beje, og har man Børn, som man vil lade gaa i de offentlige Haver, kan det ikke nytte at indstærpe dem at holde sig fra den Vej, de ere lige udsatte for Fare. Dersom der af de mange gamle Pensionister paa Frederiksberg blev indsendt et Andragende til Indenrigsministeriet om at faa Lov til at føre i Droste i Søndermarken, vilde det høje Indenrigsministerium utvivlsomt afflaa det, og der turde dog være langt mere Grund til at indrømme det, for det første fordi de have langt mindre Lejlighed til at komme til friere Egne, særlig i Skoven, end Cyklisterne, der ere de af alle Mennesker, som have lettest dertil, og dernæst fordi Drosterne med deres sindige Kørsel tilvise ikke medføre nær saa stor Fare for spadserende og Børn som Cyklisterne med deres henhusløse Færdiel. Jeg tror ogsaa, det vilde være paa Tide, om man kom til at træffe visse regulerende Bestemmelser over for denne Cyklistport, som i Virkeligheden er en Landeplage, navnlig fordi ingenkunde alle Cyklystere vise sig at være Gentlemen, men ofte udvise en meget hensynsløs Færd, som om Bejene alene tilhørte dem. Jeg har i den lille Kred, hvor jeg bor om Sommeren, oplevet ikke mindre end 3 Tilfælde, hvor Personer ere blevne saa alvorlig paakørte af Cyklist, at de have været sengeliggende i flere Uger derefter. I det ene Tilfælde var det to Damer, som bleve paakørte af et Par Cyklist og saaledes medtagne, at de ikke godt kunde komme hjem ved egen Hjælp, hvorfor de bade Cyklisterne om at bestille Bogn til dem i den nærmeste Kro. Cyklisterne fandt det imidlertid rigtigst at salvere sig selv og forsvinde, overladende Damerne til deres Glæbne. Jeg tror som sagt, at det var ønskeligt, at man kom til regulerende Bestemmelser, fremfor alt den Bestemmelse, at enhver Cyklist skal have sit Nummer som Klytter, som han bærer tilstrækkelig kendelig paa sig, saa man dog kan have noget at holde sig til, naar man bliver Genstand for et saadant Overfald. — Paa § 20 er der for det kommende Aar budgetteret et Beløb, som er større end i det indværende Aar, nemlig 300,000 Kr. til Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme. Jeg beklager, at den højtærede Justitsminister, saa vidt jeg ser, ikke er til Stede